

maa ikke overse, at det bethder mange Mil for Driften hele Aaret igjennem, og i saa Henseende har det ganske sikkert en meget større Betydning, end den ærede Ordfører vilde tillægge det. Men hvad der har en endnu større Betydning, er det Forhold, som han selv omtalte, at der under visse Omstændigheder paa denne Bane vilde kunne blive en gennemgaaende Trafik fra Nordjysland. I saa Fald er denne halve Mils Forlængelse ikke det værste, nej saa er Rebrøusfemeter og den Røngering, der findes Sted paa den nuværende Station, meget, meget værre. Hvis Forbindelsen med Esbjerg nemlig skal have nogen Betydning, vil den væsentlig blive benyttet til Transport af levende Kreaturer, og de lide mere ved en eneste Røngering end ved Transporten paa hele Vejstængden med jævn Kørsel. Thi det er ved Røngeringen af Bognene, at Kreaturerne saa Pus og Stød, at de vælte om, brække Benene og blive trampede ned af de andre, saa man ikke kan saa rejst dem igen. Det er en Ulempe, som jeg tror, at den ærede Ordfører gik altfor let hen over. Jeg skal imidlertid efter den højtærede Formands Paa-mindelse ikke forbyde mig nærmere heri. Jeg skal blot ende med at sige, at det Standpunkt, jeg har indtaget og udviklet i Betænkningen, ikke er nyt for mig; det samme Standpunkt indtog jeg gentagende Gange under Sagens Forhandling her i Fjor. Jeg vil derfor gerne opfordre ærede Medlemmer til, hvorledes de end stemme i Dag, i Hjertet at indtage et saadant Standpunkt, at de, hvis der skulde fremkomme et Forslag til Løsning, ikke søle sig alt for stærkt bundne ved den Afgørelse, som man gentagende har valgt her i Tinget.

Madsen-Nygdal: De to foregaaende ærede Talere have paa en vis Maade udtalt Dvsket om, at det maatte være sidste Gang, denne Sag forelaa for Rigsdagen. Jeg skal i saa Henseende fuldstændig slutte mig dertil; jeg erkender ogsaa, at det er en meget ledelig Historie, at vi skulle have denne Sag for Aar efter Aar. Det er ubehageligt for den paagældende Egn, særlig ubehageligt, fordi det ogsaa forvolder adskillig Bekostning; det paagældende Amt har saaledes i det sidste Aar haft ikke saa lidt Bekostning, fordi

Sagen ikke er bragt til Ende. Det forekommer mig ogsaa, at vi — jeg mener hele Rigsdagen — ikke ret vel kunne være bekendt, at vi saaledes blive ved Aar efter Aar at behandle Sagen uden at føre den til Ende. Det er dog et neutralt og fuldstændig upolitisk Emne, saa jeg synes, at vi maatte kunne strække os vidt for at komme hinanden i Møde og endelig bringe denne Sag ud af Verden. Jeg skal for mit Bedkommende bidrage alt, hvad jeg kan i saa Henseende.

Naar jeg i den foreliggende Betænkning ikke har fundet Anledning til at følge Fler-tallet og heller ikke til at stille noget særligt Forslag med Hensyn til selve Sagen, finder jeg det nødvendigt, at jeg med et Par Bemærkninger begrundet denne min Stilling. Jeg tør vel nok forudsætte, at det er det høje Ting bekendt, at jeg i de 10 Aar, vi have haft med Sagen at gøre, aldrig har været med til at anerkende, at Flytningen af Viborg Station var nødvendig. Jeg har altid været imod det, og skønt Sagen har været behandlet saa ofte, at der ikke kan siges noget nyt om den, idet Grundene for og imod den ere blevne gentagne atter og atter, finder jeg det alligevel rigtigt ganske kortelig at bringe i Grindring min vigtigste Grund — jeg vil ikke sige dermed, at det er min eneste Grund — som jeg har haft til hidtil at være imod Flytningen. Det vil være det høje Ting bekendt, at denne Sag første Gang forelaa for os i 1884 — det er altsaa nu 10 Aar siden. Jeg ved ikke rettere, end at man da fra alle Sider var enig om at blive paa den nuværende Plads og udvide Stationen der. Der blev den Gang givet en Bevilling paa 36,000 Kr. til de nødvendige Forarbejder i saa Henseende. I de to følgende Aar anvendte man disse 36,000 Kr. og skaffede noget af Ballen bag ved Stationen bort, og fyldte en Del af Viborg Sø, hvorved man indvandt et Areal paa ca. 3 Tdr. Land. Nu skulde man synes, at Sagen dermed var afgjort, thi det er jo ikke særlig forstandigt at lægge Grund til noget, man ikke agter senere hen at fortsætte. Men det var jo netop i Fortsættelse heraf, at Regeringen i 1886 fremkom med et Forslag om at anvende et Beløb heraf til en Udvidelse af den nuværende Banegaard i Overensstemmelse med, hvad man tidligere havde forhandlet om og vedtaget. Forslaget blev behandlet